

Strikes Eidningar.

Stockholm, Onsdagen den 24 November, År 1802.

Måndagen den 15 innewarande, kl. $\frac{1}{2}$ till 5 om morgonen, utbrast en häftig eldsvåda uti Kongl. Kammar-Rättens Hus på Riddareholmen.

Genast, sedan larmtrumman hörjat gå, samlade sig Garnisons Regementerne på deras lärmpläser, hvorifrån Piketerne och artillerimanskop stökades till elden, som redan kl. $\frac{1}{2}$ till 6 hade spridt sig till södra sidan af Kammar-Rättens Hus, samt itändt taket på högra flygeln af gamla Slottet. Manskapet fördelades under nödigt befäl hufwudsakligast på tre ställen, nemligen på Riddareholms-Kyrkogården och vid södra sidan af Kammar-Rättens Hus, — på platsen imellan sjön och södra sidan af högra Slottsflygeln, — samt på plan framför slora uppgången och uppe i sjelfwa huset.

Husets höjd och eldens häftighet gjorde, att hela taket hängt antändes, utom det af wenstra flygeln, som bieff alldelvis oskadad. På förmiddagen ramlade det brinnande taket, och itändte troppottinen ovanför öfversta våningen, hvorigenom elden, oaktadt det ihårdigaste arbetet, än mera blades. Sedan hela dagen förbigått under oasbrutet bemödande att dämpa elden, försökte man att åtminstone frälsa wenstra hälften af sjelfwa huset samt wenstra flygeln, hvilket åtven lyckades. Häl och lufrör igenmurades på de antända delarna af huset, för att hindra elden att sprida sig. Den 16, kl. 5 om morgonen, gjordes i lika oftaft försök att sljuta ned en del af brefre façaden på sjelfwa huset. Men då kulsor gingo genom muren, utan att strax nedslödra den, och tiden ej

medgaf ytterligare försök, fortsatte det wanliga arbetet med fördubblaade fraster och det ihårdigaste bemödande. Begge vänningarnas troppottinar uti södra tårnet, ramlade, samt försökte i deras fall en del af tornets yttre mur. Detta gjorde, att man lättare kunde åtkomma elden, samt med mera verkan använda sprutorne, hvoraf dock södra delen hufvudit skadade: och den 16, kl. half till 4 eftermiddagen, var elden efter nära 36 timmars oupphörligt arbete, så wida släckt, att Garnisonen sicst astroppa.

Konungen, som ifrån första hörjan tågtes infinna Sig vid elden, förde under hela tiden i Egen Person Beslätet. Genom Dese närvoro och hufwudsakliga deltagande i alt hvad som föreberedes, så väl som genom alla lydandes oförtrutenhet, mod och ihårdighet, asbbjdes denna hotande fara, och den översättliga förlust, som deraf kunnat folja, blef förekommens. Det är svårt att beskrifva det allmänna och ifriga bemödande, som vid detta tillfälle användes. Garnisonen, så väl Officerare som manskap, hwilka ofarbrutet arbetade mellan hotande ruiner och en quälvande rök, visade så mycken ofrakräthet och ständaktighet, att man knappast skulle kunna anföra dem som synnerlig utsärdat sig, utan att nämna alla. En mängd andra personer af alla Ständ, Civila Tjänstemän, Officerare från Landst. Regementerne, Borgerskap m. fl. deltog af egen drift uti arbetet med uttritdelig ifwer. Stadens Arbetsmanskap frisjenar åtvenledes att berömligen omnämnes. — Genom dagens General-Order behagade Konungen låta förklara Dese Nådiga tillfredsställelse och välbeflag ofwer det

utmärkta sätt, hvaruppå Garnisonen uppsyftet dess skyldigheter. Till åtskilliga personer, så väl af Militären, som andra, sista, uppå Rådigste befällning, befordningar blifwa utdelade.

Genast i början af elden blefwo Rikets Regalier, hvilka i Kongl. Kammar-Collegium förvarades, räddade, samt under Ekort till Kongl. Slottet uppsökte. Likasådes bergades utur de publika Werken böcker och handlingar, med all den ordning och synnerlighet, som af omständigheterne gjordes möjlig, i hvilket arbete ej mindre de högste Departementes Cheferne, än de under dem lydbande Embets- och Tjenstemän med oafslutennit och yttersta förgäflighet deltog. Alla Kongl. Svea Hof-Råttens samt Kongl. Stats-Kontorets jemte Rådets Kammarens handlingsar dro utan undantag räddade. Af Kongl. Kammar-Collegii finnes ej mera vara försörjadt, än södra delen af Tredje Provinces Kontorets handlingsar, samt af Kongl. Kammar-Råttens, något af Advokat-Häkts-Kontorets akter, samt en del af Fjerde Revisions-Kontorets räkenskaper. Anslalt blef genast fogad att ersätta förlusten genom de dubletter, hvilka vid wederbrända Embets-Säten i Landsorterne ofebart dro att tillgå. De Collegier och publika Werke, som försorat deras rum, hafwa till sida med andra blifvit försedda, samt sattes gerast i tillstånd att återbräja deras Sessioner och gdromål. Kongl. Svea Hof-Rått lärer inom 14 dagar kunna åter börja sina sessioner på gamla Slottet.

Då ryktet förmodesligen mångdubblat anstället af dem som vid detta tillfälle blifvit olyckliga, var man ansett nödigt anföra, att, enligt de till Kongl. Majt:ts insomne autentika rapporter, endast en man af Kongl. Göta Gardes-Regementet, vid införstandet af talet på Modellkamaren, blifvit krossad till döds, samt en man af Kongl. Liv-Regements-Brigadens värvade Lätta Infanteri-Bataljon, mycket illa sårad; hvarjemte några andra blifvit mer eller mindre lätt skadade.

Sluteligen torde det ej vara Allmänheten illegitigt att underrättas om resultatet af de sedermora anställda noggranna undersökningar, för att utröna huru denna eldsväda uppkommit. Af dem inhemsas, att en Kammardejning hade, enligt en af flera publika Werks Vaktberierung nedertagen vana, ganska tidigt om morgonen börjat med eldningen uti Kongl. Kammar-Råttens rum; då han

först eldat Sessionsrummet samt tvenne Kamrar en trappa upp, sedermora 14 Skakelugnar i andra våningen, hvarefter han fist antändt 8 återsidende Eldstädare i den första. Han hade sedan efterfört de 3 aldrasförsta eldade rum, och då han i lika ofta återbegivit sig till våningen två trappor upp, hade han i andra rummet från Kongl. Kammar-Collegium funnit en tjock rök. I förmordan att densamma war uppkommen af någon utsallen eldbrand, hade han nedgått i första våningen för att hämta vatten, men vid återkomsten funnit röken så stark, att han icke kommit längre än i dörren, där han blifvit varse eldslen ofwansör falelugnen. Högst förskrickt, hade han då kusfatit och förlorat sansningen, hvaraf något urpehåll torde hafta blifvit försolat; men likväl (enligt dess egen uppgift) tämmeligen snart kommit sig före, samt genast gjort larm.

Med Konungens Nödiga tillstånd somma högtsalig Hans Majt: Konung GUSTAF III:s Skrifter att af trycket utgivwar, bestäende af offentliga Tal, Ushandlingar, Vitterhetsminnen och Bref. Men ehuru deraf redan betydliga delar dro insamlade, förfvaras utan twifvel ännu, dels bland allmåna handlingsar, dels i enstila händer flera af samma höga Författare, värdfoga att öka samlingen af Dese Arbeten. De som draga försorg om utgivwandel, hafwa dersöre den åran, att så väl hos alla publika Werke, hvilka af Högbemälte Herre kunna förrvara nägra Tal eller andra Skrifter, som hos enskilde personer, hvilka varit hedrade med Dese egenhändiga Bref, anhålla om deras besydna meddelande till fullkommande af en Samling, hvarigenom Kongl. Majt:ts Nödiga önskan och ndje uppfylls; Och då alla med lika tankesätt lära anse detta föremål, behagade de som dertil kunnat bidraga, till Hans Ex:cellens Riks-Marsalken m. m. Herr Grefwe Örenljerna insända sådana Skrifter och Bref, antingen i originaler eller såkra afskrifter. Originalerne, sista ofselbart till dgarne blifva återlände, och namnen på de personer, till hvilka Brefven varit stricke, sista alltid blifva intagna.

Under den 6 sista Junii här var Kongl. Majt: Nöder bewisar höge Landstidaren Eric Collawagen Nödigt Utked från des i Västra Vän innehadde förste Landstidare-Gnsta, med bicehållande af sätter del af könen, som översätger zo Riksdaler.